

Rautaure, eq. två sjöar, skilda åt
av en landtunga och en bäck emellan,
Jokkmokks sn o. tq, Nb. 1.
Gn 20 c 4: 1

Rautau^erē

Heter även Rautajaureh (se d.)

H. Grundström 1931-34

M.L. 1966